

1539 Gallico sermone, ordinario legato interprete, Regis nomine eadem est proloquutus. Princeps, illorum adventum pergratum Reipublice fuisse, denuo humanissimis verbis testatus, ut moris est, quæ ea in Republica sententia esset, Senatum declaraturum. Tum Vincentius Capellius, divi Marci procurator, consilii, ac Franciscus Superantius, continentis Sapientes, præconsultorum sui ordinis ea hebdomada præsides, interrogarunt, quo loco pacis negotium? quæ leges concordia inter Reges forent? quinam bellici apparatus? quove tempore in promptu omnia, atque instructa haberent? Ad hæc Vastius, arcto adeo amicorum Regum voluntates vinculo adstringi, inquit, ut jam pax pro confecta haberetur: de bellico apparatu nihil a Cæsare in mandatis habere; verum quod toties dictum fuerat, id repetiturum, vel inferendo, vel excipiendo bellum administrari posse: si de inferendo ageretur, cum tempus usque eo processisset, difficile admodum, ut hostium fines iuvaderentur, censere. Ceterum ad defensionem quamprimum omnia comparari atque urgeri oportere; classes instruere, pecunias cogere, militum delectum haberi: demum ad conferendas cum hoste manus certa, atque haud difficili victoriae spe accingi: nam, Republica una cum foederatis in id incumbente, cuncta prospera, ac felicia procul dubio eventura. In eandem sententiam Hanebaldus de mutua Principum benevolentia differuit: nihil sibi de iis, quæ ad bellum a Rege pararentur, in mandatis datum: ut Reipublicæ mentem, atque ea, quæ in expeditionem Turcicam moli-retur, intelligeret, Venetias proficisci iussum. Ex his, quo Principum consilia tenderent, quibusve difficillimi, ac periculosissimi belli fundamenta viribus, quave spe subnixa essent, haud obscure intelligebatur: pacem ostentare: ad bellum Rempublicam inflammare: spes ingentes objicere; cum interim obstinata animorum contentione de Insubrum imperio disceptarent, atque in propinquum ver nulla auxilia, nullos militares apparatus edidissent; regnandique artibus se, atque alios eluderent, ac deciperent: inde Franciscus nunc benevolentia, ac necessitudinis officiis Carolum demulcere adortus, in Belgium proficiscentem, ut Lutetia iter haberet, secumque congregaretur, invitare: nunc Suleimani amicitia ad illius

cona-